

Nieuwsbericht Polderdag 5 juli Jan-Willem van der Schans

Buytenhof heet zo omdat het in het Buytenland van Rhoon ligt. Zo lezen we op de website van de Polderdag Rhoon. Maar het ligt zeker ook in het buitenland van Rotterdam. Een stad met 600.000 inwoners die allemaal behoefte hebben aan mooie leefomgeving, een stad die zegt de groenste stad van Nederland te zijn. Maar als je er woont merk je daar niet veel van, althans niet in alle wijken.

De afstand tussen Rotterdam en de Buytenhof is fysiek niet eens zo heel groot (vanaf de Coolsingel tot de Rijdsdijk is het 8 km). Maar mentaal lijkt het een andere wereld. Rotterdam Zuid is al ver weg, maar de Buytenhof is nog veel verder weg. Toch heeft Rotterdam iets met dit oord. Ter compensatie van de aanleg van Maasvlakte 2 wordt, onder regie van de Provincie Zuid-Holland, 750 hectare "nieuw" natuur en recreatiegebied in de regio Rotterdam gerealiseerd. Het te ontwikkelen Landschapspark Buytenland neemt daarvan maar liefst 600 hectare voor zijn rekening. Het Buytenland van Rhoon heeft echter voor wie gaat kijken ook nu al recreatieve en natuurwaarden. Je kunt er lekker hardlopen, fietsen en wandelen tussen de akkers en in de vrienden. Je kunt er zonnebaden langs de Maas.

Maar er is meer. Op talloze plaatsen in de wereld bemoeien steden zich met het omringende platteland. Vanuit het oogpunt van beleving ("wat heeft het platteland te bieden?"), maar in toenemende mate ook vanuit het oogpunt van het milieu. De discussie over food miles is over geslagen vanuit Engeland, de kosten van energie en daarmee transport nemen toe. Het beslag van biobrandstoffen op landbouwgrond doet de voedselprijzen stijgen, of in ieder geval niet dalen. Daarmee is via het milieu het probleem van de toegang tot goed en betaalbaar voedsel in voldoende hoeveelheden (voedselzekerheid) weer terug op de politieke agenda. Dit is in ieder geval zo in zich ontwikkelende landen die agrarische grondstoffen produceren voor de wereld markt (de eerste export quota zijn een feit).

Maar dit is in toenemende mate ook zo in de ontwikkelde landen. Daar waar in de wederopbouw tijd ("nooit meer honger") de verantwoordelijkheid voor de voedsel productie steeds verder van ons af kwam te staan (het landbouwbeleid was een van de eerste beleidsterreinen die naar Brussel verhuisde) zie je nu juist dat lokale overheden zich steeds actiever opstellen. Steden als Londen en Rome, maar ook Toronto en Sjanghai hebben een voedselstrategie ontwikkeld, die aangeeft waarom en hoe men zich met de omliggende landbouw wil bemoeien. Wanneer volgt Rotterdam? En welke plaats neemt het Buytenland en de Buytenhof daar dan in? Waar compenseert de Provincie stedelingen die een directe band met hun voedselproductie willen behouden?

Graag nodigt Buytenhof boer Ad Visser u uit om hierover te discussiëren tijdens de Polderdag Rhoon. Maar is lokaal geproduceerd voedsel altijd beter voor het milieu? Zijn duizend vrachtwagens met graan uit Groningen niet veel slechter voor het milieu dan één bulkschip uit Brazilië? En wat hebben we aan kleinschalige productie in het Buytenland, de gedroomde moestuin van Rotterdam? Zou een varkensflat op de Maasvlakte niet veel efficiënter zijn?

Deze en andere vragen worden opgerakeld door Jan Willem van der Schans, senior onderzoeker duurzame agrifoodketens, Landbouw Economisch Instituut. Hij zoekt graag met u naar antwoorden op 5 juli om **13.30** uur in de schuur van de Buytenhof.